

## **SSVP marchează 100 de ani de la recunoasterea oficiala a autonomiei sale in Biserica (Corrientes - Argentina, 1920)**

Societatea Sf. Vincent de Paul (SSVP) a fost fondată în 1833, dar primul Statut a fost realizat în 1835, un document care întruchiează practicile tinerei organizații, independente în administrarea și organizarea sa. Societatea a început să crească și, până în 1845, era deja prezentă prin Franța și ajunsese și în alte țări din Europa, precum și din Statele Unite.

În acel an, 1845, Papa Grigore al XVI-lea a aprobat obiectivele și metodele SSVP și le-a acordat membrilor activi și voluntarilor un set de indulgențe plene: „În timp ce recunoaștem că această Societate, înființată sub patronajul și în numele Sfântului Vincențiu de Paul, dedicat activitatilor practice de caritate, aduce o contribuție puternică la binele religiei și este benefic pentru credincioși; astfel încât să crească și să înflorească zilnic”, a spus Papa.

Cu toate acestea, această independență nu a fost lipsită de tensiune. În timpul președinției lui Adolphe Baudon (1848-1886), al treilea președinte general, episcopi și preoți din mai multe țări europene au dorit să folosească numele SSVP cu o structură diferită. În unele țări, preoții erau președinți ai Conferinței, iar episcopii conduceau Consiliile.

Astfel, în 1851, Papa Pius IX a numit un cardinal protector al SSVP. De asemenea, el a acordat indulgențe pentru familiile asistate și pentru părinții membrilor. Papa „Rerum Novarum”, Leon al XIII-lea, în 1888, a acordat indulgența soțiilor membrilor conferinței și, în 1913, Papa Pius al X-lea le-a acordat gradul de membri activi celor care participau la adunări/sedinte.

În 1917, a fost aprobat Codul de Drept Canon, în care asociațiile erau definite ca organe create, controlate și, într-un fel, guvernate și de ierarhia Bisericii. Laicii trebuiau să respecte regulile și să se supună doar pastorilor lor.

### *Rezoluția „Corrientes” din 13 noiembrie 1920*

Episcopul Diecezei de Corrientes (Argentina), Mons. Luis María Niella, a trimis Sfântului Scaun o întrebare cu privire la relația cu Conferințele SSVP și oportunitatea ca aceștia să fie independenți de autoritatea sa, deoarece nu a găsit nici o explicație pentru acest lucru în noul Cod deși a existat o dezbatere despre administrarea activelor SSVP în Corrientes.

Consiliul Congregație Sacre a emis un decret prin care se recunoaște autonomia deciziilor SSVP și dreptul de asociație. Această rezoluție, numită „Corrientes”, datată 13 noiembrie 1920, are acum 100 de ani.

Textul se prezintă după cum urmează: „În măsura în care o asociație nu își are existența în Biserică și nici nu este recunoscută legal de Biserică, nu poate fi guvernată sau condusă de o autoritate ecleziastică, ci doar de laicii numiți în statutele proprii. Dintre aceste asociații, Societatea Sfântul Vincent de Paul (sau Conferințele Vincentiene) se remarcă în ultima vreme prin renumele și exemplul său”.

Odată cu împlinirea a 100 de ani de la această recunoaștere de către Sfântul Scaun în ceea ce privește autonomia noastră în guvernare și administrație, trebuie recunoscut faptul că există o relație strânsă și sănătoasă între Conferințe și Biserică. SSVP este în legătură cu Biserica și face parte din aceasta, prin identitatea, carisma și organizarea sa, așa cum se menționează în art. 5.2 din regulă. „Societatea este legal autonomă în ceea ce privește existența, constituția, organizarea, regulile, activitățile și guvernarea sa internă. Membrii își aleg în mod liber propria ierarhie internă, gestionează activitățile sale și activele Societății cu deplină autonomie, în conformitate cu propriile lor Statute și legislația în vigoare din fiecare țară.”

Astăzi, cu mare plăcere, Confederația Internațională a Societății Sfântul Vincent de Paul, reprezentată de Consiliul său General Internațional, este foarte aproape de viața Bisericii. SSVP este membru a două organisme oficiale de la Vatican, cu un loc și un vot pe fiecare: „Dicasteriu pentru laici, familie și viață” și „Dicasteriu pentru serviciul de dezvoltare umană integrală”. Suntem, de asemenea, în permanentă legătură cu „Dicasteriul pentru comunicații” și „Congregația pentru Cauzele Sfinților” pentru colegii noștri membri, ale căror vieți exemplare sunt examinate pentru canonizare, inclusiv pe iubitul nostru Fericit Fericit Frédéric Ozanam.

Președintele nostru general, Renato Lima de Oliveira, afirmă că „autonomia recunoscută de Biserică ar trebui privită ca un atu atunci când vine vorba de alegerea presedintilor, de conservarea patrimoniului nostru și de respectarea procedurilor, regulilor sau reglementărilor instituției noastre. În ceea ce privește chestiunile doctrinare, spirituale și liturgice, vom respecta cu blândețe deciziile luate de Biserică și de Sfântul Părinte. Având în vedere toate acestea, autonomia noastră implică responsabilitate, echilibru și cooperare.

Traducere: Marilena Bartic